

chwila pamiętna w moim ^{zyciu} z czasów
 okupacji. Był to dzień styczniowy, godzina południo-
 wa. Siedziałem przy obiedzie, gdy weszło do
 nas czterech żandarmerów niemieckich. Jak ten
 widok serce we mnie zadziało. Pytają się
 zaraz gdzie tatusis. Chłamusia stała z dziec-
 em na ręku, na twarzy zmieniła się w
 jednej chwili. Odpowiedziała im, że zjadł
 śniadanie i poszedł do pracy. A oni zaraz
 zaczęli płażdrować po mieszkaniu, po
 szafkach po spiżarni, i równie w
 sypialni i po wszystkich kątach. Góły już wysys-
 ko powywracali do góry nogami poszli
 tatusia, który pracował w stolarni, a ja
 wszystko obserwowałem ^{stodem} w ukryciu z pół
 godziny. Widzę, że wracają z powrotem z tatusiem
 i widzę krew broczy po twarzy i widzę, że jest
 bardzo zbity. Wleciałem do domu i powieidia-
 m mamusi. Chłamusia wyszła to
 już już minęła nasz dom i poszła do ogro-
 du, który był koło domu, a ja siedziałem za
 kurtynami. Widzę, że idzie przystawia tatusiowi
 rękę do głowy i słyszę strzał. Wtedy o mało
 nie upadłem na ziemię. Chłamusia patrzyłem co się
 stało, bo byłem pewny, że już tatusis zabity. Wróci-
 łem z ogrodu i nawet do domu nie wchodzi-
 m, biegłem i biegłem, ze strachu przeszedłem 1 km.
 wzdłuż drogi, po której się przewracałem, wstawiałem

i mów bieglem. Tak zaleciałem na wieś
gdzie przyjaciele rodziców mnie zatrzymali
i byłem do wieczora. Niedzielną wróciłem do
domu, mamusia mi mówi że tata zabrał
do Starachowic, a ten strzał co był to wojna
Po niejakiś pewnym czasie tata wrócił z
powrotem do domu, gdzie już nas nie zasta-
ło nas już wyrzucili z tego domu, było to w
styczniu. Pomimo że byłem małoletni, bo miałem
zaledwie 10 lat, ale tak pamiętałem to smutne
przeżycie jak gdyby wczoraj.

Publ. Sutr. i Powst.

w Siemnie

Żelirski Tymoteusz

kl VI a